

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC-187/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J. Ś., zam. w [...], dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez P. S.A., z siedzibą w [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga J. Ś. zam. w [...], zwanego dalej Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez P. S.A., z siedzibą w [...] – Zakład [...] zwane dalej P. S. A.

Skarżący zażądał wszczęcia postępowania administracyjnego w stosunku do P. S. A. w związku z udostępnieniem jego danych osobowych na rzecz nieupoważnionych podmiotów. Udostępnienie to polegało na przesłaniu przez P. S. A., do wiadomości jednostek Zakładu [...]: [...], [...] oraz [...] – jednostki wykonawczej Zakładu [...], a także Urzędu Gminy K. oraz Sołtysa Wsi Ż., pisma zawierającego dane osobowe Skarżącego.

W toku postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Na podstawie umowy nr [...] z dnia [...] czerwca 2010 r. P. S. A. wydzierzało Skarżącemu przejazd kolejowy kategorii F, do której to kategorii, w myśl § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie, zalicza się przejazdy i przejścia użytku niepublicznego, z których korzystanie następuje na podstawie umowy zawartej między zarządem kolei a użytkownikiem przejazdu lub przejścia.

- 2) P. S. A., w związku z nieuiszczaniem przez Skarżącego należnych opłat, podjęło decyzję o rozwiązaniu z nim ww. umowy. Z powyższym wiązała się konieczność zwołania stosownej komisji w celu rozpatrzenia możliwości likwidacji przejazdu lub wyznaczenia nowego dzierżawcy, w której skład, oprócz Skarżącego, weszli przedstawiciel Wójta Gminy K. – zarządcy drogi gminnej, na której był usytuowany przejazd, Sołtys Wsi Ż. – jednostka podlegająca Wójtowi Gminy K., na której terenie znajdował się przejazd, wyznaczony przedstawiciel Powiatowej Komendy Policji, przedstawiciel T. Sp. z o.o. – zarządcy kolejowej infrastruktury telekomunikacyjnej. Podobne komisje zostały zwołane także dnia [...] marca 2012 r. oraz [...] maja 2012 r.
- 3) Skarżący pismem z dnia [...] kwietnia 2012 r. zgłosił P. S. A. zainteresowanie dalszą dzierżawą przejazdu. W rzeczonym piśmie Skarżący podniósł cyt.: „W nawiązaniu do otrzymanego z Państwa strony protokołu z pracy komisji powołanej w celu rozpatrzenia możliwości likwidacji lub wyznaczenia nowego dzierżawcy przejazdu kat. F położonego w km [...] linii kolejowej na [...] spisanego w dniu [...]03.2012 r. informuję, że nadal jestem zainteresowany dalszym wydzierżawianiem przedmiotowego przejazdu, ale na innych warunkach, niż te które zostały określone w poprzedniej umowie i aneksie do tej umowy”. Skarżący ww. pismo skierował także do wiadomości [...], [...], Urzędu Gminy K. i Sołtysa Gminy K.
- 4) W odpowiedzi na ww. wystąpienie Skarżącego, P. S. A. wezwało go, pismem z dnia [...] maja 2012 r., do uregulowania zaległych należności powstałych w związku z łączącym go z P. S. A. stosunkiem dzierżawy. Jednocześnie P. S. A. przesłało kopię pisma z dnia [...] maja 2012 r. do wiadomości właściwych dla sprawy jednostek Zakładu [...]: [...], [...] oraz [...] – jednostki wykonawczej Z., a także Urzędu Gminy K. – zarządcy drogi gminnej, na której był usytuowany przejazd, oraz Sołtysa Wsi Ż. – jednostki podlegającej Urzędowi Gminy K., na której terenie znajdował się przejazd.
- 5) P. S. A. składając wyjaśnienia w niniejszej sprawie wskazało, że pismo z dnia [...] maja 2012 r. skierowane zostało do wiadomości wewnętrznych komórek w związku z okolicznością, iż są one właściwe dla merytorycznej oceny zagadnień związanych z m. in. likwidacją przejazdu kolejowego. Jak podkreślono, [...], zajmując się ewidencją i metrykami przejazdów kolejowych, [...], windykacją należności i księgowaniem faktur, [...] jest zaś jednostką na terenie której znajduje się przedmiotowy przejazd. P. S. A. wskazało ponadto, że przesłanie rzeczonoego pisma do podmiotów zewnętrznych, tj. Urzędu Gminy oraz Sołtysa Wsi Ż. wiązało się z koniecznością poinformowania tych podmiotów, jako biorących udział w sprawie, o aktualnym jej stanie.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie.

Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Zgodnie zaś z brzmieniem art. 7 pkt 4 ustawy przez administratora danych osobowych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3 ustawy, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. W niniejszej sprawie, P. S. A. uznać należy za administratora danych osobowych Skarżącego.

W ocenie Generalnego Inspektora zakwestionowany przez Skarżącego proces udostępnienia przez P. S. A. jego danych na rzecz [...], [...] oraz [...], tj. jednostek wewnętrznych tego administratora danych, oraz Urzędu Gminy K. – zarządcy drogi gminnej, na której był usytuowany przejazd, i Sołtysa Wsi Ż. – jednostki podlegającej Urzędowi Gminy K., na której terenie znajdował się ww. przejazd, znajduje oparcie w przesłance określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, dopuszczającej przetwarzanie danych wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, bowiem działanie P. S. A. związane było z realizacją procedur wynikających z przepisów prawa.

Zaakcentowania wymaga, że zgodnie z wydanym na podstawie przepisu art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie, ustalenie sposobu zabezpieczenia nowego przejazdu lub przejścia użytku publicznego, zmiana sposobu istniejącego zabezpieczenia, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 4-6 i 8, ustalenie kategorii przejazdu, zlikwidowanie przejazdu lub przejścia użytku publicznego oraz ustalenie warunków ich widoczności powinny być dokonywane w terenie przez zarząd kolei w porozumieniu z właściwym zarządem drogi i komendantem wojewódzkim Policji, a w odniesieniu do przejazdów i przejść na liniach kolei użytku niepublicznego – ponadto w porozumieniu z właściwą miejscowo dyrekcją okręgową kolei państwowych (§ 22 ust. 1).

Mając zatem na uwadze, że kwestionowane udostępnienie danych osobowych Skarżącego, zawartych w ww. piśmie, nastąpiło na rzecz komórek aparatu pomocniczego P. S. A. oraz Urzędu Gminy K. i Sołtysa Wsi Ż. – występującym w charakterze właściwego zarządu drogi, które zostały uznane za strony postępowania w rozumieniu § 22 ust. 1 ww. rozporządzenia, należy stwierdzić, że P. S. A. podjęło kwestionowane działania w celu wykonania obowiązku nałożonego przepisem prawa. Jak bowiem wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania, P. S. A. podejmowało czynności związane ze zlikwidowaniem ww. przejazdu, a korespondencja zawierająca dane osobowe Skarżącego, udostępniona na rzecz ww. podmiotów, dotyczyła okoliczności mających wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiocie likwidacji rzeczzonego przejazdu.

Analizowane pismo P. S. A. stanowiło ponadto reakcję tego podmiotu na pismo Skarżącego z dnia [...] kwietnia 2012 r., które sam Skarżący skierował do wiadomości [...], [...], Urzędu Gminy K. i Sołtysa Gminy K. W pełni uzasadnionym było zatem skierowanie przez P. S. A., do wiadomości ww. podmiotów, pisma prezentującego Skarżącemu stanowisko P. S. A. w sprawie jego wniosku zawartego w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r., o dalsze umożliwianie dzierżawienia rzeczzonego przejazdu. Podkreślić trzeba, że w sprawie wszczęte już były czynności zmierzające do zamknięcia przejazdu, a stanowisko Skarżącego – wyrażone w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. – dotyczyło rozpoczętych w tym zakresie procedur. Po stronie ww. podmiotów, jako przewidzianych w § 22 ww. rozporządzenia, istniało zatem uprawnienie do wypowiedzenia się w sprawie likwidacji rzeczzonego przejazdu, a po stronie P. S. A. istniał obowiązek pozyskania takiej opinii. Tym samym kwestionowane przetwarzanie danych osobowych Skarżącego należy uznać za dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem nadzorującym prawidłowość postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa. Powyższa teza znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00), stwierdził, że: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).